

MILJØVENNLIG SKOGBRUK.

Skogbrukerne i Innlandet var knapt ferdig med å rydde opp i snøbrekkskader fra sist vinter, før stormen Gyda den 19. november sendte ca. en million kubikkmeter tømmer i bakken. For å sette det i perspektiv, tilsvarer det tre til fire millioner trær, eller 20 000 fulle tømmerbiler. Vinden var uvanlig sterk i kastene, samtidig som jorda var telefri. Det var ingen god kombinasjon. I skogbruket ser man at klimaendringene allerede har kommet, på godt og vondt. Det gode er økt tilvekst, den dårlige nyheten er et villere og våtere vær, med flere skader og større fare for etterfølgende insekt skader. Tørkesommeren 2018 skal vi heller ikke glemme. Hvordan kan så skogbruket tilpasse seg den nye situasjonen? Det finnes ingen enkel løsning på hvordan vi skal forvalte naturen i et endret klima. To viktige hensyn kompliserer ytterligere:

- Skogen som vårt viktigste bidrag til CO2 fangst gjennom fotosyntesen, og bruken av tømmer og trelast som CO2 lager.
- Skogen som naturtype og hjem for biologisk mangfold.

De to hensynene kan langt på vei forenes, men kanskje ikke fullt ut. Jo større tilvekst jo større CO2 fangst, men maksimal tetthet og produksjon i en ensaldret granskog gir ikke alltid det største biologiske mangfoldet. I skogbruket har det lenge vært en balansegang mellom ønsket om økt produksjon gjennom vekstforedling av plantemateriale og tettere planting på den ene siden, og et variert skogbilde med stort biologisk mangfold på den andre siden. Nå har et varmere klima med lenger vekstsesong allerede bidratt til økt tilvekst og CO2 fangst. Tida har kommet for å revurdere målet for vekstforedling i landets mange frøplantasjer. Fokus må rettes mer mot trærnes styrkeegenskaper og egnethet for trelast, og mindre mot volumtilvekst. Det hjelper lite med høy tilvekst, når trærne brekker av snøtyngden om vinteren, eller blåser over ende i storm.

Venstre var pådriver for Stortingets vedtak om 10 % vern, et mål forrige og nåværende regjering er på god vei til å nå. Skogbruket selv bidrar til å ta vare på biologisk mangfold gjennom sertifiseringsordninger og forskrift til skogloven. En mer klimarobust skog er likevel ikke noe vi kan vedta verken gjennom Stortingsvedtak, lov eller forskrift. Det vi kan gjøre, er å trekke lærdom fra områder med mer omfattende skogskader enn hos oss, som Mellom-Europa og Sør-Sverige. Det viktigste tiltaket er å velge rett treslag når skogen skal forynges etter hogst. På tørkeutsatt mark bør en velge furu framfor gran. Mange steder kan en blanding av gran og furu være et godt alternativ. I vårt område krever det at en også har kontroll på beitetrykket fra elg om vinteren. Rundt Mjøsa, under ca. 300 meter over havet og på kalkrik jord, vil ofte lavlandsbjørk være bedre egna enn gran, også p.g.a. råteproblematikk.

Venstre ser fram til at skognæringen går gjennom sine strategier for skogbehandling med sikte på en mer klimarobust skog, hensyn tatt til skogens rolle som råstoffleverandør, klimatiltak, naturtype og som arena for friluftsliv.